

Dosarul nr. 2ra-1030/23
2-21153211-01-2ra-21072023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (O. Dvornic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, G. Dașchevici, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

28 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Stroy Invest” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Solomon Eleonora împotriva Societății Comerciale „Stroy Invest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 12 octombrie 2021, Solomon Eleonora, prin intermediul avocatului Rață Vadici, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Stroy Invest”, solicitând încasarea sumei în mărime de 7 597,26 euro, dobânzii de întârziere în mărime de 4,78 euro, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 03 iunie 2019 între SRL „Stroy Invest” în calitate de Vânzător și Solomon Eleonora în calitate de Cumpărător a fost încheiat Contractul de vânzare-cumpărare a imobilului în construcție nr. 3678.

Potrivit pct. 1.1. din Contract, „Vânzătorul se obligă să asigure construirea, pe riscul său din contul mijloacelor bănești a Cumpărătorului și să predea în proprietate bunul imobil construit, având caracteristicile condițiilor prezentului contract, iar Cumpărătorul se obligă să achite prețul convenit și să îl recepționeze, după darea în exploatare. Imobilul ce urmează a fi construit, din contul și pentru Cumpărător va fi situat în XXX, încăperea izolată numărul XXX, cu destinația locativă, suprafața de 78,4 m², amplasat la parter, constituit din 3 odăi, scara 1, cu numărul cadastral XXX, constituit din: Unitatea în condominiu – încăperea izolată numărul XXX, cu

destinație locativă, cu suprafața totală conform documentației de proiect de 78,4 m², amplasat la parter, constituit din 3 trei odăi, scara 1, cu numărul cadastral XXX, împreună cu cota-parte în mărime de 2,30 (Act declarația nr. 1 din 04 aprilie 2018 (0101/18/10178)), din dreptul de proprietate asupra părților comune ale condominiului”.

Reclamanta indică că, potrivit pct. 2.2. din Contract, prețul total al imobilului constituie 46 900 Euro, echivalentul a 951 516,58 lei, conform cursului BNM de 20,2882 lei pentru 1 Euro din ziua de astăzi. Prețul a fost calculat reieșind din prețul de 598,21 euro, pentru un metru pătrat înmulțit la suprafața încăperii izolate conform documentației de proiect. În preț este inclus și cota-parte din dreptul de proprietate asupra părților comune ale condominiului.

Conform pct. 2.9. din Contract, în cazul în care suprafața de facto a imobilului va fi mai mică decât suprafața contractată cu mai mult decât 1,00 m.p., Vânzătorul va restitui Cumpărătorului costul diferenței, cu excepția cazului când diferența este cauzată de efectuarea lucrărilor interioare în baza proiectului Cumpărătorului.

Reclamanta subliniază faptul că prin actul de predare primire nr. 003/19 din 11 noiembrie 2019 a fost transmis cumpărătorului Solomon Eleonora în proprietate apartamentul nr. XXX, nivel 1, etaj P, scara 1, cu suprafața totală 65,7 m², în baza informației din registrul cadastral cu numărul cadastral XXX, totodată, a fost stabilit că Solomon Eleonora nu are datorii față de SRL „Stroy Invest”.

Astfel, având în vedere că suprafața apartamentului transmisă cumpărătorului prin Actul de predare primire nr. 003/19 din 11 noiembrie 2019 este mai mică decât suprafața indicată în Contractul de vânzare cumpărare nr. 3678 cu 12,7 m², vânzătorul urma să recalculeze prețul apartamentului și să restituie cumpărătorului suma achitată în plus.

Prin somația din 27 septembrie 2021, recepționată de către pârâtă la 01 octombrie 2021, Solomon Elena a solicitat achitarea sumei de 7 597,26 Euro în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării Somației, lucru nerealizat de către pârâtă până la momentul înaintării prezentei acțiuni.

Prin cererea de concretizare a acțiunii reclamanta a solicitat încasarea sumei în mărime de 7 418,21 euro, dobânda de întârziere de 4,78 euro, precum și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii de concretizare a menționat faptul că reclamanta a achitat în baza Contractului de vânzare cumpărare nr. 3678 suma totală de 46720,61 Euro, fapt ce se demonstrează prin: 1) Ordinul de încasare a numerarului din 07 iunie 2019 prin care a fost achitată suma de 488 803 lei, echivalentul a 24000 euro potrivit cursului BNM din ziua plății; 2) Ordinul de încasare a numerarului din 08 iulie 2019 prin care a fost achitată suma de 358 820 de lei, echivalentul a 17 780,61 Euro potrivit cursului BNM din ziua plății; 3) Ordinul de plată din 02 septembrie 2019 prin care a fost achitată suma de 1 500 Euro; 4) Chitanța din 04 noiembrie 2019 prin care a fost achitată suma de 58 612 lei, echivalentul a 3 000 Euro potrivit cursului BNM din ziua plății; 5) Ordinul de plată din 07 noiembrie 2019 prin care a fost achitată suma de 440 Euro.

Potrivit pct. 2.2. din Contract, „Prețul total al imobilului constituie 46 900 Euro, echivalent a 951 516,58 lei, conform cursului BNM de 20,2882 lei pentru 1 Euro din ziua de astăzi. Prețul a fost calculat reieșind din prețul de 598,21 Euro, pentru un metru pătrat înmulțit la suprafața încăperii izolate conform documentației de proiect

în preț este inclus și cota-parte din dreptul de proprietate asupra părților comune ale condominiului”.

Prin actul de predare primire nr. 003/19 din 11 noiembrie 2019 a fost transmis cumpărătorului Solomon Eleonora în proprietate apartamentul nr. XXX, nivel 1, etaj P, scara 1, cu suprafața totală de 65,7 m². Având în vedere că prețul unui metru pătrat potrivit Contractului este de 598,21 Euro, Solomon Eleonora urma să achite pentru întreg imobilul suma de 39 302,29 Euro = 65,7 m² (suprafața real obținută) x 598,21 Euro (prețul unui metru pătrat), respectiv, pârâta urmează să restituie reclamantei suma de 7 418,21 Euro = 46 720,61 Euro (prețul achitat de reclamantă în baza Contractului) – 39 302,29 Euro (prețul care urma a fi achitat potrivit suprafeței primite) achitată în plus pentru imobilul procurat.

Prin încheierea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea privind excepția de tardivitate invocată de reprezentantul pârâtului SRL „Stroy Invest”, avocatul Tighinean Alexei la cererea de chemare în judecată depusă de Solomon Eleonora împotriva SRL „Stroy Invest” privind încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2022a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Solomon Eleonora.

S-a încasat de la SRL „Stroy Invest” în beneficiul Solomon Eleonora, suma de 7 418,21 Euro achitată conform Contractului de vânzare-cumpărare a imobilului în de construcție nr. 3678 din 03 iunie 2019, pentru apartamentul nr. XXX din XXX și dobânda de întârziere în mărime de 4,78 euro, iar în total 7 422,99 Euro în lei la cursul BNM din data executării hotărârii.

S-a încasat de la SRL „Stroy Invest”, în beneficiul lui Solomon Eleonora, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat proporțional pretențiilor admise în mărime de 4 582,95 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Manifestând dezacordul cu hotărârea primei instanțe, la 19 decembrie 2022, avocatul Tighinean Alexei, în interesele SRL „Stroy Invest” a depus cerere de apel împotriva încheierii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și hotărârii din 16 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Tighinean Alexei, în interesele SRL „Stroy Invest” și s-a menținut fără modificări încheierea din 12 decembrie 2022 și hotărârea din 16 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, instanța de apel a constatat că prima instanță a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administra, a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a fost dată o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Instanța de apel a apreciat drept justă concluzia instanței de fond reieșind din conținutul prevederilor contractului de vânzare cumpărare și mențiunile din Actul de primire predare nr. 003/19 precum și din Extrasul de registrul bunurilor imobile, precum că lui Solomon Eleonora i-a fost transmis în proprietate imobilul cu o

suprafață de 65,7 m.p., mai mică cu 12,7 m.p. decât cea indicată în contractul de vânzare-cumpărare, unde este indicat 78,4 m.p.

Conform art. 1168 alin. (1) din Codul civil, dacă, în vânzarea-cumpărarea unui bun imobil cu indicarea suprafeței și a prețului pe unitatea de măsură, suprafața reală este mai mică decât cea indicată în contract, cumpărătorul poate cere vânzătorului să îi dea suprafața convenită. Atunci când cumpărătorul nu cere sau vânzătorul nu poate să transmită această suprafață, cumpărătorul poate obține fie reducerea corespunzătoare a prețului, fie rezoluțiunea vânzării-cumpărării dacă, din cauza diferenței de suprafață, bunul nu mai poate fi folosit în scopul pentru care a fost cumpărat.

Potrivit pct. 2.9 al contractului de vânzare-cumpărare a imobilului în construcție, părțile au prevăzut faptul că în cazul când suprafața de facto a imobilului va fi mai mică decât suprafața contractată cu mai mult decât 1,00 m.p., vânzătorul va restitui cumpărătorului costul diferenței, cu excepția cazului când diferența este cauzată de efectuarea lucrărilor interioare în baza proiectului cumpărătorului.

Astfel, Colegiul civil a reținut că, din conținutul contractului de vânzare-cumpărare a imobilului în construcție rezultă că prețul pentru un metru pătrat de bun imobil constituie 598,21 euro. Luând în considerație că Eleonorei Solomon i-a fost transmis imobilul cu o suprafață de 65,7 m.p., aceasta urma să achite costul total pentru întreg imobilul suma de 39 302,29 Euro. Însă, deoarece Solomon Eleonora a achitat prețul de 46 720,61 Euro, SRL „Stroy Invest” urmează să-i restituie suma de 7 418,21 Euro, ce constituie diferența de suprafață calculată și achitată la încheierea contractului.

Colegiul civil a apreciat critic afirmațiile SRL „Stroy Invest” cu privire la faptul că la 11 noiembrie 2019, a fost întocmit actul de primire-predare semnat de ambele părți contractante, în care a fost indicat faptul că obiecții privind calitatea și cantitatea lucrărilor nu sunt, respectiv, consideră că părțile au ajuns la un acord comun privind executarea întocmai a contractului de vânzare-cumpărare nr. 4480 din 25 octombrie 2016, iar relațiile dintre părți în partea executării contractului au fost încetate. Or, potrivit pct. 5.4 al contractului de vânzare-cumpărare a imobilului în construcție, semnarea de către cumpărător a actului de predare primire nu îl decade din drepturile rezultate de existența viciului bunului imobil sau al lucrărilor prevăzute de contract. Pretențiile ridicate de cumpărător în privința viciilor nu constituie temei pentru vânzător de a refuza semnarea actului de primire-predare.

Mai mult, conform prevederilor pct. 2.7–2.9 al contractului de vânzare-cumpărare a imobilului în construcție, este prevăzută expres modalitatea de achitare reciprocă între părți în cazul diferenței de metraj a suprafeței imobilului, ca urmare Solomon Eleonora nu era obligată să-și rezerve dreptul la acțiune împotriva antreprenorului.

Instanța de apel a apreciat corectă și concluzia instanței de fond pe marginea afirmațiilor referitor la faptul că Solomon Eleonora a omis termenul de adresare în instanța de judecată cu acțiunea privind încasarea prejudiciului ce ține de diferența de suprafață recepționată și cea indicată în contractul de vânzare-cumpărare, or potrivit art. 1126 alin. (1), (2) din Codul civil, Cumpărătorul pierde drepturile rezultate din existența viciului dacă nu notifică vânzătorul despre acel viciu înainte de expirarea termenului: a) de 3 ani, în cazul viciilor juridice; b) de 5 ani, în cazul viciilor materiale ale unei construcții sau ale materialelor folosite la executarea unei

lucrări de construcții; c) de 2 ani, în cazul viciilor materiale, altele decât cele prevăzute la lit. b). Termenele prevăzute la alin. (1) încep să curgă din data în care bunul a intrat în posesia cumpărătorului. În cazul în care dreptul de proprietate se dobândește, conform legii, prin înregistrare într-un registru de publicitate, se prezumă că cumpărătorul a intrat în posesia bunului în momentul înregistrării dreptului în folosul său.

Potrivit art. 1127 din Codul civil, prescripția dreptului la acțiune de exercitare a unui drept al cumpărătorului rezultat din existența viciului începe să curgă din data când cumpărătorul a descoperit sau trebuia să descopere viciul.

La caz, Solomon Eleonora a notificat la 01 octombrie 2021 SRL „Stroy Invest” despre diferența de suprafață a imobilului recepționat în temeiul actului de primire-predare din 11 noiembrie 2019 și cea indicată în contractul de vânzare cumpărare din 03 iunie 2019, în termenul stabilit de legiuitor. Astfel, nu au fost constatate careva temeuri de fapt și de drept, care ar dovedi ilegalitatea și netemeinicia încheierii și hotărârii instanței de fond pe marginea excepției de tardivitate înaintate.

În partea ce ține de pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța de apel a reținut că potrivit art. 16 alin. (1) lit. h) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității.

Conform art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Astfel, instanța de apel a remarcat că instanța de fond în mod temeinic a dispus încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 4,78 euro, calculată pentru perioada 09 octombrie 2021 (data scadenței plății) – 12 octombrie 2021 (data înaintării acțiunii), conform solicitării înaintate privind achitarea în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării somației a sumei de bani pentru diferența de suprafață a imobilului în mărime de 7 597,26 euro, cererea prealabilă fiind recepționată de către SRL „Stroy Invest” la 01 octombrie 2021, fapt confirmat prin semnătura pe avizul de recepție anexat la materialele cauzei.

La 28 iunie 2023, SRL „Stroy Invest” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a deciziei din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, încheierii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și hotărârii din 16 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral cu admiterea cererii privind excepția de tardivitate.

În motivarea recursului, recurenta a menționat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece Curtea de Apel Chișinău a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, ce au dus la soluționarea eronată a cauzei (art. 432 din Codul de procedură civilă).

Recurenta specifică că Curtea de Apel Chișinău nu a atras atenția asupra faptului că, Solomon Eleonora în instanța de fond a omis termenul de prescripție extinctivă, iar SRL „Stroy Invest” la faza de pregătire a cauzei pentru dezbatere judiciară a înaintat cerere privind examinarea excepției de tardivitate. Ca rezultat, la 12 decembrie 2022, a fost emisă încheierea de respingere a cererii privind excepția de tardivitate înaintate.

Recurenta a indicat că, prin actul de predare primire nr. 003/19 din 11 noiembrie 2019 a fost transmis cumpărătorului Solomon Eleonora în proprietate apartamentul nr. XXX, nivel 1, etaj P, scara 1, cu suprafața totală de 65,7 m², în baza informației din registrul cadastral cu numărul cadastral XXX, Solomon Eleonora neavând datorii față de SRL „Stroy Invest”. La caz, se atestă faptul că din momentul aducerii la cunoștință a actului de predare-primire în care era indicată suprafața mai mică a apartamentului începe a curge termenul de 2 luni prevăzut de art. 1125 alin. (2) din Codul civil, pe care legea îl pune la dispoziție cumpărătorului în vederea notificării vânzătorului în eventualitatea existenței unui viciu.

Recurenta menționează că, Curtea de Apel Chișinău nu a luat în calcul faptul că termenul de 2 luni de notificare a viciului pe care îl avea la dispoziție intimata a expirat la data de 11 ianuarie 2020, întrucât actul de primire-predare nr. 003/19 a fost adus la cunoștința intimitei la data de 11 noiembrie 2019, însă ultima a înaintat somația tocmai la data de 27 septembrie 2021, aflându-se astfel în întârziere în ceea ce ține notificarea viciului din momentul descoperirii acestuia.

Consideră că sunt în prezența existenței unui viciu, având în vedere că în calitate de viciu material figurează și situația în cazul în care vânzătorul predă numai o parte a bunului, un alt bun, bunul într-o cantitate mai mică decât cea convenită sau când este viciată numai o parte a bunului. În cazul dat, viciul se atestă prin transmiterea în proprietatea Eleonorei Solomon a apartamentului cu o suprafață mai mică decât cea prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare.

Recurenta invocă că, termenul de 2 luni este un termen de decădere, iar decăderea este o sancțiune mult mai drastică decât prescripția extinctivă, fiindcă are loc stingerea însuși a dreptului subiectiv, împiedicând astfel valorificarea dreptului, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție. Astfel, consideră că dreptul subiectiv civil al intimitei de a notifica SRL „Stroy Invest” despre existența viciului s-a stins ca efect al omiterii termenului de 2 luni instituit prin lege la art. 1125 alin. (2) din Codul civil.

Totodată actul de primire-predare semnat de ambele părți contractante, confirmă că obiecții privind calitatea și cantitatea lucrărilor nu sunt, astfel contractul de vânzare-cumpărare încheiat între părțile litigiului a fost executat întocmai, iar relațiile dintre părți în partea executării contractului au fost încetate. De asemenea, în actul de primire-predare a fost specificată suprafața reală a apartamentului, iar Solomon Eleonora nu a obiectat asupra acestui fapt.

Consideră că aplicabile speței sunt prevederile art. 1125 alin. (1), (2), 1127, 1123 alin. (3), 1117 alin. (5), 907 alin. (1), (2), (3), 409 alin. (1), (2), (5), 412 alin. (1), 394 din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 mai 2023.

La 31 mai 2023, copia deciziei din 04 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 158).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de SRL „Stroy Invest”, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean, la 28 iunie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 27 iulie 2023, a expediat în adresa intimetei copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 205), însă până la examinarea acestuia, intimata nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Respectiv, recursul declarat de SRL „Stroy Invest”, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or,

motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Stroy Invest”, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Stroy Invest” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc